

DIOCESE OF PATERSON

Diocesan Center
777 Valley Road
Clifton, New Jersey 07013

Office of
THE BISHOP

(973) 777-8818 Fax (973) 777-8976

LIST DUSZPASTERSKI NA OKRES WIELKIEGO POSTU 2012

Do kapłanów, diakonów, osób konsekrowanych i wszystkich wiernych:

Laska Pana naszego Jezusa Chrystusa, miłość Boga Ojca, i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi.

(2 Kor 13,13)

Rozpoczynając po raz kolejny święty czas Wielkiego Postu, staramy się żyć pełniej przykazaniami Chrystusa. Na naszej pielgrzymce wielkopostnej, wspinamy się na górę Pana (por. Mt 4,1-4), aby przybliżyć światu oblicze Boga. Zapraszam was wszystkich byście ze mną trwali na modlitwie i medytacji nad nauczaniem Jezusa, nowego Mojżesza, który prowadzi nas z niewoli grzechu do wolności dzieci Bożych, byśmy “mogli być przeznaczeni do życia wiecznego” (Modlitwa Eucharystyczna II).

[1] Kazanie na Górze jest pierwszym nauczaniem Jezusa, danym nam przez Ewangelistę Mateusza. Od początku swojej Ewangelii, Mateusz przygotowuje nas do momentu nauczania Jezusa. W pierwszych czterech rozdziałach swojej Ewangelii, Mateusz przywołuje postać Mojżesza. Chce byśmy poznali, jak bardzo życie Mojżesza zapowiada życie Jezusa. Poprzez porównanie jednego do drugiego, Mateusz prowadzi nas do uznania Jezusa za nauczyciela, proroka i prawodawcy, który nie jest równy, ale większy od Mojżesza.

[2] Faraon zabił wszystkich chłopców Hebrajskich, ale Mojżesz został uratowany (Wj 1:22-2:10). Herod zabija wszystkich chłopców urodzonych w momencie narodzin Jezusa, ale Jezus jest uratowany (Mt 2:13-18). Kiedy życie Mojżesza było w niebezpieczeństwie, uciekł (Wj 2:15). Kiedy Herod zagraża życiu Jezusa, Jezus, Maryja i Józef uciekają do Egiptu. I tak, jak Mojżesz przyszedł z Egiptu do Ziemi Obiecanej, Jezus wychodzi z Egiptu i udaje się z powrotem do Ziemi Obiecanej. (Mt 2:13-21).

[3] Nawet chrzest Jezusa przypomina wielką postać Mojżesza. W wydarzeniach opisanych w Księdze Wyjścia, Mojżesz wyprowadził Hebrajczyków z niewoli do wolności. Po raz pierwszy przeszedł przez wody Morza Czerwonego, a następnie, przez czterdzieści lat, doświadczał pokus na pustyni. W Nowym „Exodus,” Jezus prowadzi wszystkich ludzi z niewoli grzechu do wolności dzieci Bożych. Podobnie jak Mojżesz, najpierw przechodzi przez wody Jordanu, a następnie, przez 40 dni, ulega kuszeniu na pustyni

LIST DUSZPASTERSKI NA OKRES WIELKIEGO POSTU 2012

(por. Mt 4:1-11). I tak jak w wydarzeniach Księgi Wyjścia, Mojżesz otrzymał Torę, tak też w Kazaniu na Górze Jezus daje swoją Torę.

[4] Jezus trwając w okolicach Galilei naucza i uzdrawiania, a tłumy z Galilei idą za Nim (por. Mt 4:23-25). Teraz, w Kazaniu na Górze Jezus zaczyna nauczać tłumy. “Widząc tłumy,” Mateusz mówi: “Jezus wyszedł na górę, a gdy usiadł, Jego uczniowie przystąpili do Niego. Wtedy otworzył swoje usta i nauczał ich ...” (Mt 5:01 2). Jak Mojżesz wstąpił na górę, aby otrzymać Torę, Jezus idzie na górę, aby dać ludziom swoją Torę.

[5] W czasie nauczania Jezus siedzi. Na Wschodzie jest to postawa nauczyciela. Ale nie jest to zwykły nauczyciel. Uczniowie podchodzą do Jezusa. Jest to gest szacunku. Podchodzą, żeby usłyszeć Jego słowa, tak jak jak się podchodzi do króla siedzącego na swoim królewskim tronie. Mesjasz ma wydać swoje inauguracyjne kazanie. On nie mówi po prostu do 12, ale do uczniów, którzy reprezentują cały Kościół. W Kazaniu na Górze, jest wyjaśnienie, jak wygląda życie w Królestwie Bożym, że jest ono zapoczątkowane już tu na ziemi.

[6] Ze wszystkich pięciu kazań Jezusa, które są w Ewangelii Mateusza, Kazanie na Górze to nie tylko pierwsze, ale najdłuższe i najbardziej starannie ułożone. Mateusz zorganizował nauczanie Jezusa wokół znanego wzorca rabińskiego. Cztery wieki przed Chrystusem, Najwyższy Kapłan Szymon Sprawiedliwy, podobnie rzekł: “Trzy rzeczy utrzymują świat: prawo, służba świątynna oraz czyny łaskawości” (*Pirkei Avoth* 1:2). W (Mt 5:17-7:17), Ewangelista organizuje nauczanie Jezusa według tego samego znanego wzorca.

[7] W centrum swojego nauczania na temat prawa, służby świątynnej i miłości, Jezus wyjaśnia uczniom, że prawdziwa religia, prawdziwy kult Boga, oznacza uznanie, że Bóg jest samym Bogiem. Nasze działania, czy to publiczne, czy prywatne, muszą koncentrować się na Bogu, a nie na sobie samym. Tak więc, jałmużna, modlitwa i post są czynione nie dla przychylności innych, ale wyłącznie dla oddawania chwały Bogu (por. Mt 6:1-18). Te trzy praktyki, które Jezus wyjaśnia, jako sposoby na szczere wielbienie Boga, są w samym sercu Wielkiego Postu.

[8] Podczas każdego Wielkiego Postu, podejmujemy te praktyki, tak aby zjednoczyć się jeszcze bardziej z Jezusem w jego kuszeniu na pustyni. Podobnie jak Mojżesz, który pościł przed rozpoczęciem jego misji jako prawodawcy (por. Wj 34:28), Jezus przygotowywał się przez modlitwę i post do swojej misji, jako Mesjasza. Każdego roku przygotowujemy się do przeżywania naszej chrześcijańskiej misji w świecie za pośrednictwem naszego przestrzegania Wielkiego Postu.

[9] W święty czas Wielkiego Postu, zobowiązujemy się ponownie do “trzech pokutnych praktyk, które są bardzo drogie tradycji biblijnej i chrześcijańskiej — modlitwy, jałmużny i postu, które przygotowują nas do lepszego świętowania Wielkanocy, a tym samym do doświadczenia mocy Boga, który, jak będziemy słuchać w czasie Wigilii Paschalnej, “oddala zbrodnie, z przewin obmywa, przywraca niewinność upadłym, a radość smutnym, rozprasza nienawiść, przynosi nam pokój i poniża ziemską pychę” (*Præconium Paschalne*)” (Benedykt XVI, *Orędzie na Wielki Post* 2009).

[10] Przez chwilę, spójrzmy na każdą z trzech praktyk Wielkiego Postu. Nie bez powodu Kościół zaleca nam w tym czasie. Każda praktyka otwiera nas na Boga i na siebie nawzajem.

[11] Po pierwsze, modlitwa. Dzięki modlitwie możemy stanąć w obecności Boga. Kiedy Jezus przeszedł kuszenie na pustyni, był “prowadzony przez Ducha Świętego” (Mt 4:1). Nigdy nie zdarzyło się, żeby nie był w Obecności Boga. Podczas Wielkiego Postu, znajdujemy więcej czasu na modlitwę, aby być w obecności Boga i aby nas Duch Święty prowadził.

[12] Eucharystia jest najwyższą i największą modlitwą, w której możemy uczestniczyć. Eucharystia jest modlitwą Chrystusa na krzyżu. Jest wielkim aktem dziękczynienia, w którym całość naszego odkupienia jest

LIST DUSZPASTERSKI NA OKRES WIELKIEGO POSTU 2012

obecna. Częste uczestnictwo w Mszy świętej, pomaga nam najbardziej skutecznie oddać nasze życie w ręce Boga. Adoracja Najświętszego Sakramentu, Różaniec, Droga Krzyżowa, *Lectio Divina*: te i inne prywatne nabożeństwa otwierają nas na obecność Boga i działanie Ducha Świętego.

[13] Kiedy modlimy się, wchodzimy w dialog słowa i milczenia, które nas przemieniają. Czasami możemy rozmawiać z Bogiem w naszych słowach, wylewając nasze nadzieje i rozczarowania, nasze smutki i nasze radości. Czasami zwracamy się do Boga w modlitwie Kościoła i samych słowach Pisma Świętego. W innym czasie, możemy rozmawiać w ciszy naszych serc.

[14] W każdej formie modlitwy, centrum naszego życia przenosi się z siebie samego na Tego, który jest Prawdą, dobrem i pięknem (por. *Spe salvi*, 33). Modlitwa otwiera nas na Boga i Jego obecności w innych. W świetle modlitwy, nasze życie, jak róża na wiosnę, rozwija się pod ciepłem miłości Boga i stajemy się bardziej podobni Bogu.

[15] Po drugie, post. Poprzez post, nie tylko zyskujemy większą kontrolę nad naszym apetytem, ale również szkolimy naszą wolę z większą łatwością i entuzjazmem. Jak uczy Piotr Chryzolog “post jest sterem ludzkiego życia i reguluje cały *statek naszego ciała*” (Sermo VII: *De jejunio* 1). Gdy uda się nam powiedzieć sobie “nie”, jesteśmy bardziej skłonni do powiedzenia “tak” Bogu.

[16] Post wiąże się z ciałem, bo jesteśmy z krwi i kości. Kiedy pościmy, wyrzekamy się żywności i innych przyjemności, których pragnie ciało, abyśmy mogli łatwiej otrzymać to co duch potrzebuje.

Post nie jest po prostu formą abstynencji, przez którą cierpi nasze ciało. Jest to pozytywna afirmacja pierwszeństwa tych rzeczy, które trwają nad tymi, które szybko przemijającymi rzeczami. W rzeczywistości, jak Piotr Chryzolog także uczy, “Post daje pokój ciała, siłę umysłu i daje wigor duszy” (Sermo VII: *de jejunio* 3).

[17] Post Jezusa na pustyni pozwolił Mu w Jego ludzkiej naturze oddać całe swoje życie Bogu “, stając się posłusznym aż do śmierci i to śmierci krzyżowej” (*Flp* 2:8). W poście, tak jak Jezus, kładziemy całe nasze życie na ołtarzu posłuszeństwa Bogu. Poddajemy naszą ludzką wolę woli Bożej. Nie ma miłości bez ofiary.

[18] Po trzecie, jałmużna. Jałmużna czy dzieła miłosierdzia, tworzą prawdziwą prawdę, kim jesteśmy. Jesteśmy najemcami na ziemi, która nie należy do nas. Jesteśmy strażnikami w winnicy, która należy do Pana. Jezus pragnie cieszyć się owocami naszej pracy, ale także oczekuje od nas dzielenia się darami z innymi. Nie jesteśmy przeznaczeni do życia dla nas samych, ale dla Boga i ludzi (por. *2 Kor* 5:15).

[19] Akty miłości uwalniają nas od nadmiernego przywiązania do rzeczy tego świata. Gdy Jezus nauczał: “Nie możecie służyć Bogu i mamonie” (*Łk* 16:13). Dbając o potrzeby innych spełniamy przykazanie miłości bliźniego i siebie samego.

[20] Prawdziwa jałmużna jest powtarzającym się i bezinteresownym daniem innym tego, co potrzebują. Jak papież Leon Wielki uczy “Ci, którzy nie są równi w ich zdolności do dawania nie mogą być równi w miłość ich serc” (*Sermo de Quadragesima* 6, 1-2). Poprzez dzieła miłosierdzia, przywracamy w społeczeństwie warunki, które prowadzą do pokoju.

[21] Jest znacznie więcej dzieł hojności niż zwykła filantropia. Dzieła miłości zbliżają nas bardziej do natury Boga. W praktyce czyniąc dobro dla innych, możemy naśladować samego Chrystusa, który “będąc bogaty, dla nas stał się ubogim, aby nas poprzez swoje ubóstwo ubogacić” (*2 Kor* 8:9).

[22] Dzięki naszej miłości do innych, wyrażonej w dziełach miłosierdzia, uczymy się, dawać nasze życie, jako całkowity dar dla Boga, który identyfikuje się z potrzebującymi (por. *Mt* 25:31-46). Jak Jan Chryzostom tak

LIST DUSZPASTERSKI NA OKRES WIELKIEGO POSTU 2012

pięknie mówi: “Podnieś się i wyciągnij ręce swoje, ale nie do nieba, ale ubogim, bo jeśli wyciągniesz ręce swoje do ubogich, zostanie osiągnięty szczyt nieba” (Homilia 1 do II Listu do Tymoteusza).

[23] Modlitwa, post i jałmużna przez całe czterdzieści dni Wielkiego Postu, przekłada się na działania aktów miłości, którymi rozpoczynamy ten święty czas. Otrzymując posypanie popiołem, akceptujemy rzeczywistość, że jesteśmy prochem i w proch się obrócimy. Zdajemy sobie sprawę, że jesteśmy tylko przechodniami na tym świecie.

Ale wiemy również, że nasze życie jest czymś więcej niż tylko podróżą, która prowadzi nas z tego świata do następnego.

[24] Poprzez post, nasze doczesne potrzeby, które ściągają nas w dół są podzielone. Poprzez dzieła miłosierdzia, chmury, które zaciemniają widzenie innych jako naszych braci i sióstr znikają. Oczyszczeni przez pokutę Wielkiego Postu my sami zaczynamy widzieć z jeszcze większą jasnością oblicze Boga.

[25] Po 40 dniach, kiedy Mojżesz zszedł z góry z Torą, Bóg dał światu mały przebłysk swojej chwały. Odbił na twarzy Mojżesza blask swojego światła. Ludzie widzieli go i byli poruszeni tym odbiciem chwały Bożej, chwały, która szybko zniknęła. Ale kiedy Jezus wstąpił na górę i dał Swoje Prawo, dał nam drogę do chwały, która nigdy nie zniknie.

[26] Jezus nauczając w Kazaniu na Górze, nie tylko dał nam drogę aby zobaczyć z coraz większą jasnością oblicze Boga w naszym życiu, ale dał nam coś więcej. W nas, dał światu drogę, aby zobaczyć Jego obecność.

[27] Żyjąc nauczaniem Jezusa, przekształcamy spojrzenie tego świata. Już tu i teraz, “my, z odsłoniętą twarzą, we wszystkim odzwierciedlamy chwałę Pańską, jeśli przekształcamy swoje życie zgodnie z wolą Pana, który jest Duchem (2 Kor 3:18). Świat, który z powodu grzechu, stał się ślepy na to, co prawdziwe, dobre i piękne, otrzymuje nas katolików, którzy jesteśmy dla świata obliczem Boga, który jest Prawdą, dobrem i pięknem.

Wygłoszone w Centrum Duszpasterskim
Diecezji Paterson,
w Środę Popielcową
Dnia 22 lutego 2012

+ *Arthur J. Serratelli*

J.E. ks. bp. Arthur J. Serratelli,
Biskup Diecezji Paterson

Siostra Marry Edward Spohrer SCC

Siostra Marry Edward Spohrer, SCC,
Kancelarz/ Delegat do Spraw Zakonnych